

Blues o nepodané ruce

Nezmaři

(A capella)

1. Dneska mám chuť uzamknout dveře na kliku,
sednout si do knajpy s partou zedníků,
schovat se pod sukni svý mámy
a nepozdravit ani známý,
to žes mi nepodal ruku ani ze zvyku.

2. Neřek jsi cokoli, cokoli, cokoli,
lži, který nebolí, nebolí, nebolí,
řek jsi, že zášť má moje oči
a to je zřejmě těžkej zločin,
tak jsi mi nepodal ruku ani ze zvyku.

3. Bylo mi do pláče a z pláče do smíchu,
když se dá do deště, zmoknu bez deštníku,
chameleón zná barvy duhy,
urážkou častuje ty druhý,
taky jim nepodá ruku ani ze zvyku.

4. Příště si pamatuj, ty kluku z výlohy,
móda se mění jako školní úlohy,
užij si ve zdraví svý slávy,
tíží na rozbolení hlavy,
takže mi nepodáš ruku ani ze zvyku.

5. Budu stát na cestě, co nemá chodníky,
lidi se míjejí jako auta patníky,
to, že tě nepotkám, mě mrzí,
ale i v hrobě bude brzy,
||: tam už mi nepodáš ruku ani ze zvyku... :||